

РЕШЕНИЕ

№ 3946

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1437** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., подадена чрез юрк. Й., срещу Решение № 1342 от 15.12.2021 г., постановено по НАХД № 8910/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 12 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 579464 – Ф./27.05.2020г., издадено от заместник – директора на ТД на НАП С., с което е наложена на основание чл.74, ал.1 от ЗСч на Д. И. Н. глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.16, ал.1, т.4, във вр. с чл.38, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на обжалваното решение като издадено в противоречие на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че първостепенният съд неправилно е приел, че в конкретния случай са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се съдът да отмени обжалваното решение и да постанови съдебен акт, с който да потвърди отмененото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Й., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът – Д. И. Н. чрез адв. С. Г. изразява писмено становище за неоснователност

на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалването. По същество е основателна.

С процесното НП е наложена на Д. И. Н. глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.16, ал.1, т.4, във вр. с чл.38, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ - за това, че в качеството си на управител на [фирма] не е изпълнила задължението си да осигури публикуването на годишния финансов отчет на дружеството за 2019г. в законоустановения срок, а именно до 30.09.2020г. съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч вр. § 33 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020гг. и за преодоляване на последиците. Заявлението за вписване и представяне за обявяване на ГФО за 2019г. е подадено в Търговския регистър на 25.02.2021г.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а нарушението е безспорно установено. Отменил е обаче НП по съображения, че деянието представлява маловажен случай на административно нарушение. Този свой извод е обосновал с обстоятелството, че се касае за формално нарушение, което не е довело до поставяне в опасност на охраняваните обществени отношения, с липсата на доказателства за констатирани други подобни нарушения, извършени от жалбоподателя, както и поради това, че нарушението е било отстранено преди съставяне на АУАН.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, не споделя извода, че конкретното нарушение разкрива характеристиките на маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Маловажно е онова административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Конкретното нарушение е по своя характер формално и според настоящия състав от обективна и субективна страна не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни нарушения от същия вид. За да формира горепосочения извод, решаващият състав съобразява, че дружеството е публикувало ГФО със закъснение от 4 месеца и 25 дни, което не само не е незначително, а напротив - може да се определи като съществено. Не може да бъде възприет и мотивът, изложен от районния съд, че нарушението е отстранено преди съставянето на АУАН. Формално това действително така, но районният съд не е отчел, че всъщност подаването на заявлението за вписване и представяне за обявяване на ГФО е извършено едва след като на лицето е била изпратена покана за съставянето на АУАН – поканата е изпратена на 18.02.2021г., а заявлението в Търговския регистър е подадено на 25.02.2021г. Следователно, единственото смекчаващо обстоятелство се явява липсата на данни за други извършени от лицето административни нарушения, което обаче не е достатъчно, за да се противопостави на факта на значителното закъснение в изпълнението на задължението, за което всъщност не се дава никакво обяснение. Не може да се

игнорира и обстоятелството, че в подадената от дружеството годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2019г. с вх. № 2214И0365893/19.02.2020г. нетните приходи от продажби за 2019г. възлизат на 2 111 320, 12 лв. Всичко това обуславя извод, че няма основание конкретното деяние да се счете за маловажен случай на нарушение, т.е. че неговата обществена опасност е по – ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Изложеното налага отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по същество на спора.

По силата на чл. 38, ал.1, т.1 от ЗСч, предприятията, които са търговци по смисъла на Търговския закон, публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. Д. И. Н. е санкционирана в качеството ѝ на управител на [фирма], по дефиницията на §1, т.24 от ДР на ЗСч, тъй като съгласно чл.16, ал.1, т.4 от ЗСч отговорността за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по ЗСч, е на ръководителя на предприятието. Тъй като Н. не е изпълнила задължението по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч във вр. с чл.16, ал.1, т.4 ЗСч, законосъобразно е ангажирана отговорността ѝ, като е наложено минималното по размер административно наказание – глоба от 200 лв.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на закона, поради което оспореното решение следва да бъде отменено и вместо него - да се потвърди издаденото НП.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 лв. – по 80 лв. за двете инстанции.

Така мотивиран, Административен съд – София – град, XIV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1342 от 15.12.2021 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 12 – ти състав, по НАХД № 8910/2021 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 579464 – Ф./27.05.2021г., издадено от заместник – директора на ТД на НАП С., с което на Д. И. Н. е наложена на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството глоба в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА Д. И. Н. да заплати на ТД на НАП С. сума в размер на 160 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

